Stichting Zelfbeschadiging en MIND slaan handen ineen: Heb aandacht voor mensen 'die geen zorg verdienen'!

Utrecht/Amersfoort, 28 februari 2017 – Op 1 maart is het Self-Injury Awareness Day (SIAD), een dag waarop wereldwijd aandacht wordt gevraagd voor zelfbeschadiging. Jaarlijks komen in Nederland rond de 15.000 mensen die zichzelf beschadigen terecht op de spoedeisende hulp van een ziekenhuis. Een aantal van hen geeft aan dat zij minder adequate hulp krijgen "Omdat ze het zichzelf hebben aangedaan". Stichting Zelfbeschadiging en MIND schrikken hiervan en trekken aan de bel. Ze roepen mensen op misstanden te melden bij het Nationaal Zorgnummer.

Zelfbeschadiging is het opzettelijk beschadigen van lichaamsweefsel zonder de intentie om een einde aan het leven te maken. Helaas wordt in ziekenhuizen lang niet altijd de juiste hulp geboden aan mensen die zichzelf beschadigen. Onverdoofd hechten en mensen extra lang laten wachten, het zijn slechts enkele voorbeelden van niet-passende hulp aan deze kwetsbare groep mensen. Dit jaar grijpen Stichting Zelfbeschadiging en MIND SIAD aan om aandacht te vragen voor dit probleem.

15.000 mensen op de spoedeisende hulp

In Nederland bezoeken jaarlijks 15.000 mensen de spoedeisende hulp (SEH) als gevolg van zelfbeschadiging (Veiligheid.nl, 2017), waarbij opvalt dat er een piek is bij jongeren van 20-24 jaar en volwassenen van 40-44 jaar. Het gaat om 9.500 mensen die zichzelf hadden vergiftigd en 5.500 mensen met wonden op armen, polsen, benen en romp. Voor de personen die zichzelf hadden vergiftigd volgt veelal een ziekenhuisopname, terwijl dit bij wonden op het lichaam vaak niet het geval is.* Dan is behandeling op de SEH volgens de professionele standaard voldoende.

Ervaringen in de zorg

Vaak is het voor de persoon die zichzelf beschadigd heeft een grote stap om hulp te zoeken voor zijn/haar verwondingen. Stichting Zelfbeschadiging hoort regelmatig dat lotgenoten niet goed behandeld worden op de SEH. Woordvoerder Arnold Reyneveld: "Zo worden mensen weggestuurd met de opmerking "Kom morgen maar terug als we wél tijd voor je hebben". Of worden mensen niet verdoofd bij het hechten van wonden met opmerkingen als "Misschien leer je het zo wel af om jezelf te beschadigen". Het resultaat is dat kwetsbare mensen niet meer de (spoed)zorg zoeken die zij nodig hebben en zelf hun wonden gaan verbinden, met alle gevolgen van dien."

Stichting Zelfbeschadiging en MIND roepen lotgenoten op zich te melden

Stichting Zelfbeschadiging en MIND starten een meldactie omdat Stichting Zelfbeschadiging diverse signalen binnenkrijgt van onverdoofd hechten en een

afwijzende houding door hulpverleners op de spoedeisende hulp. Reyneveld: "Er zijn helaas geen harde cijfers van dit wangedrag onder hulpverleners, wier primaire taak is om te zorgen voor zieken, gezondheid te bevorderen en lijden te verlichten, waarbij ze het belang van de patiënt vooropstellen en met respect voor hun opvattingen handelen."

MIND onderschrijft het belang voor goede zorg voor deze kwetsbare groep. Beide organisaties roepen lotgenoten en naasten van mensen die zichzelf beschadigen op om hun negatieve ervaringen kenbaar te maken, zodat MIND en Stichting Zelfbeschadiging met cijfers om tafel kunnen met beroepsverenigingen en andere gesprekspartners.

Dat kan op twee manieren: meld misstanden telefonisch bij het Nationale Zorgnummer (0900-2356780)** of via een online vragenlijst: https://vragenlijst.dezorgvraag.nl/zelfbeschadigingseh.

* Deze cijfers zijn een weerslag van wat er geregistreerd is over zelfbeschadiging. Bekend is echter dat lang niet alle mensen die zichzelf beschadigen dit melden en dat ook hulpverleners het niet altijd registreren. De exacte incidentie is dus onbekend en waarschijnlijk onderschat (Kool, 2015).

** Dit nummer is bedoeld voor het melden van zorgen over de kwaliteit van zorg. Ze bieden geen hulpverlening of lotgenotencontact. Als je direct hulp zoekt, zie dan https://wijzijnmind.nl/help-mij. Ben je op zoek naar lotgenotencontact rondom zelfbeschadiging? Kijk dan eens op www.zelfbeschadiging.nl

---

Noot voor de redactie:

Neem voor meer informatie contact op met Stichting Zelfbeschadiging: Arnold Reyneveld (06-28 40 11 48) of Marloes Oostindie (06-21 80 93 90).

Voor meer informatie over het werk van MIND en Korrelatie: persvoorlichter Saskia Oskam: saskia.oskam@wijzijnmind.nl of 06-48592270.

www.zelfbeschadiging.nl
www.wijzijnmind.nl en https://mindblue.nl/psychipedia/zelfbeschadiging

Achtergronden
Wat is zelfbeschadiging?
Vaak wordt gedacht dat zelfbeschadiging een schreeuw om aandacht is of dat mensen die zichzelf beschadigen het fijn vinden om zichzelf pijn te doen. Deze mening beperkt

zich niet tot de mensen die zich niet in het onderwerp hebben verdiept, maar wordt ook regelmatig onderschreven door medische professionals.

Waarom beschadigen mensen zichzelf?

Stichting Zelfbeschadiging ziet zelfbeschadiging als overlevingsstrategie, waarbij zelfbeschadiging vaak een symptoom is. Het kan een manier zijn om heftige gevoelens te uiten, zichzelf te straffen, zelfcontrole uit te oefenen, weer iets te voelen of juist niets te voelen. Het is een uitingsvorm van pijn die door onderliggende problematiek wordt veroorzaakt en een manier om staande te blijven. Wanneer die problematiek wordt aangepakt, is er een grote kans dat de zelfbeschadiging vermindert of zelfs helemaal stopt. Er is niet één reden waarom of waardoor mensen zichzelf beschadigen, iedereen is daarin uniek en heeft zijn of haar eigen verhaal.

Cijfers wereldwijd

Uit een analyse van internationale cijfers blijkt dat 17.2% van de jongeren, 13.4% jongvolwassenen en 5.5% van de volwassenen zichzelf beschadigt (Swannell e.a., 2014). Zelfbeschadiging is daarmee wereldwijd een groot probleem. Dit wordt ook onderschreven door de Wereld Gezondheidsorganisatie, die in 2010 al heeft aangegeven dat zelfbeschadiging aandacht moet krijgen in de wereldwijde gezondheidszorg.